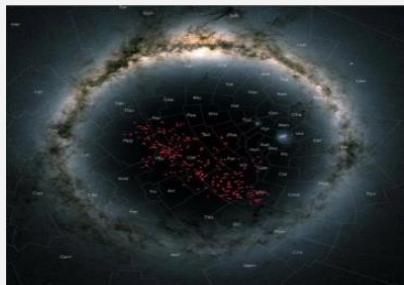

شناسایی "رودخانه‌ای" مملو از ستاره در آسمان

ستاره‌شناسان "رودخانه‌ای از ستارگان" را شناسایی کرده‌اند که بخش اعظمی از آسمان را پوشانده است و شامل حداقل ۴۰۰۰ ستاره است که زمان تشکیل آنها به حدود یک میلیارد سال گذشته باز می‌گردد.

ستاره‌شناسان "رودخانه ای از ستارگان" را شناسایی کرده اند که بخش اعظمی از آسمان را پوشانده است و شامل حداقل ۴۰۰۰ ستاره است که زمان تشکیل آنها به حدود یک میلیارد سال گذشته باز می گردد.

به گزارش ایسنا و به نقل از ساینس دیلی، ستاره‌شناسان "دانشگاه وین" (University of Vienna) در مطالعه اخیرشان موفق به شناسایی "رودخانه ای" از ستارگان که در نیم کره جنوبی آسمانی قرار دارند، شده اند.

نیم کره جنوبی آسمانی، آسمان جنوب یا ستاره های آسمان جنوب بخشی از یک منطقه نجومی در حال چرخش (از دیدگاه زمینی) در آسمان است. این بخش، در نیمکره جنوبی کره آسمانی قرار گرفته است. این نیم کره را می توان از قطب جنوب به صورت کامل مورد بررسی قرار داد. با دور شدن بیشتر از قطب به سوی شمال، بخش های کم تری از آسمان جنوب قابل مشاهده است.

این جریان ستاره ای شامل حداقل ۴۰۰۰ ستاره است که از زمان تشکیل آنها که حدود یک میلیارد سال پیش است در فضا حرکت کرده اند. در این مطالعه پژوهشگران از داده های "تلسکوپ فضایی گایا" (Gaia) آژانس فضایی اروپا استفاده کردند.

کهکشان راه شیری، خانه ای برای خوشه های ستاره ای در اندازه ها و سنین مختلف است. پژوهشگران خوشه های کوچک بسیاری را در ابرهای مولکولی، خوشه های ستاره ای میانسال و قدیمی در "دیسک کهکشانی" و حتی خوشه های عظیم و قدیمی کروی در "هاله" (halo) پیدا کرده اند. این خوشه ها، صرف نظر از مبدا و سن آنها، به نیروهای جزر و مدی در امتداد مدار خود در کهکشان تقسیم می شوند. با توجه به زمان کافی، نیروهای گرانشی کهکشان راه شیری بی وقفه آنها را از هم جدا می کنند.

دیسک کهکشانی بخشی از کهکشان دیسکی است. مانند کهکشان مارپیچی و کهکشان عدسی. دیسک کهکشانی صفحه ای است که مارپیچ ها، میله ها و دیسک کهکشان های این انواع در آن جای گرفته اند. در دیسک های کهکشانی، گاز و غبار و همین طور ستاره های جوان تری نسبت به برآمدگی کهکشانی یا هاله ماده تاریک وجود دارد. دیسک از گاز و غبار و ستاره تشکیل شده است. بخش گرد و غبار آن را دیسک گازی و بخش دارای ستاره آن را دیسک ستاره ای گویند.

"استفان مینگاست" (Stefan Meingast) نویسنده ارشد این مطالعه گفت: بیشتر خوشه های ستاره ای در دیسک کهکشانی به سرعت پس از تولد خود پراکنده می شوند، زیرا آنها ستاره های کافی برای ایجاد یک بالقوه گرانشی عمیق ندارند یا به عبارت دیگر، آنها چسب کافی برای نگه داشتن آنها را ندارند.

با توجه به دقت اندازه گیری های تلسکوپ فضایی گایا، پژوهشگران قادر به اندازه گیری حرکت سه بعدی از ستاره ها در فضا شدند.

این سیستم ستاره ای تازه کشف شده را می توان به عنوان یک ابزار سنجش گرانش برای اندازه گیری جرم کهکشان ها استفاده کرد. پژوهشگران امیدوارند با استفاده از پایگاه داده غنی تلسکوپ فضایی گایا، در آینده به اطلاعات بیشتری دست یابند.

یافته های این مطالعه در مجله "Astronomy & Astrophysics" منتشر شد.